

en yderligere Undervisning i Færdighedsfagene. I Mindretallets Forslag har man imødekommet Kravet fra Erhvervene om en fyldigere Undervisning i Dansk, Skrivning og Regning og tillige givet Mulighed for, om Befolkningen ønsker det, ogsaa i Landsbyskolen at optage andre Fag end de lovbefalede.

Bestemmelser i Lovforslaget, der tilsigter eller kan bruges til fraoven at diktere Undervisningsmetoder, maa Mindretallet vende sig imod. Lige saa vel som det er Forældrenes Ret at fastsætte det Maal, hvortil de ønsker, deres Børn, alt efter Anlæg og Evner, skal naa til i Skolen, lige saa vel maa det være Lærernes Ret til i fuld Frihed at vælge de Veje og de Metoder, de mener bedst og lettest fører til det opstillede Maal. Den Undervisningsdygtighed, den danske Lærerstand gennem Aarene har erhvervet sig, maa ikke hemmes af Bestemmelser fraoven om bestemte Undervisningsmetoder. Derfor maa Mindretallet stærkt vende sig imod Lovforslagets § 15, der tilsyneladende kun siger en anerkendt Selvfølgelighed, men som i sig kan indeholde Spiren til et Forsøg paa en Ensretning af Folkeskolens Undervisning.

Mindretallet kan ogsaa tiltræde Tanken om en Fortsættelsesundervisning ud over den undervisningspligtige Alder, men maa hævde, at den ikke blot helt og fuldt skal hvile paa Frivillighedens Grund, men at der ogsaa maa gives de stedlige Skolestyrelser en meget vidtstrakt Beføjelse til selv at bestemme Formerne for en saadan Undervisning, saaledes som det fremgaar af Mindretallets Forslag. Adgangen til at indrette en saadan Undervisning er et Tilbud til Befolkningen, og grebet an paa rette Maade kan denne Undervisning blive af stor Betydning for den opvoksende Ungdom, men Mindretallet ønsker at præcisere, at samtidig med at dette Tilbud gives, bør den frivillige Ungdomsundervisning paa vore Efter- og Højskoler yderligere udbygges og støttes, og det Elevtilskud, der ydes til de Elever, der søger

disse Skoler, bør forøges saaledes, at ogsaa de fattige Hjem i langt højere Grad end nu bliver i Stand til at sende deres Børn til disse.

Mindretallet kan ligeledes tiltræde Tanken om en mere rationel Ramme for den fysiske Opdragelse i Børneskolen, saaledes at der findes Gymnastiksale og Idrætspladser til Brug for Folkeskolens Elever, men Mindretallet maa hævde, at Tilskuddet fra Staten til Forrentning og Afdrag paa disse Goder maa være af en saadan Størrelse, at det animerer Kommunerne til at indrette saadanne, men dog afpasset saaledes, at Kommunerne ved selv at tilskyde en passende Del af Udgifterne er interesserede i den mest praktiske og ogsaa økonomisk set bedste Ordning. Mindretallet har derfor foreslaaet, at Statens Tilskud til de aarlige Udgifter sættes til Halvdelen, og foreslaar samme Fordeling af Udgifterne, hvis man ønsker at opføre Lokaler til Sløjd og Husgerning eller Anlæg af Skolehaver og Badeindretninger.

Lovforslaget vil ogsaa kræve flere Lærerkrafter og derved yderlig stramme især Landkommunernes i Forvejen meget vanskelige økonomiske Forhold. Mindretallet foreslaar derfor, at der yderligere fra Statskassen til Kommunerne overføres $\frac{1}{5}$ af Lærerløningerne, ligesom man foreslaar, at hele Udgiften til Reguleringstillægget overtages af Staten. Man foreslaar disse Lettelser for Kommunerne ikke blot af Hensyn til Kommunernes øjeblikkelige vanskelige Stilling, men ogsaa af Hensyn til Lovens Modtagelse i det hele taget. Blicher den økonomiske Byrde for tung at bære, vil det i nogen Maade gaa ud over det gode, man gennem Loven vil tilføre Skolen. Ogsaa den private Skole, der ved dette Lovforslags Gennemførelse vil møde store økonomiske Vanskeligheder, vil gennem et forøget Statstilskud til Kommunerne faa sit Tilskud — om end i ringere Grad — forøget. Da imidlertid denne automatiske Forøgelse af Statstilskuddet efter Mindretallets Mening ikke vil dække de Merudgifter, der ved Lovforslagets Gennemførelse